

HISTORIE A POROVNÁNÍ VŠECH ANGLICKÝCH STANDARDŮ PLEMENE SBT

Použití Standardu ve světě:

Jihoafrická republika i Austrálie používají anglickou verzi standardu – oba naše Kennel Cluby mají politiku používání standardu země původu. Používáme tedy standardy, které platí v zemi, ze které plemeno pochází.

Anglický Kennel Club přijal stejnou politiku – používají náš standard Rhodského ridgebacka, jelikož jsme zemí původu plemene. Víím o jedné výjimce: Glen of Imaal teriér. Anglie se od jeho standardu odtrhla a přijala svůj vlastní – s PRUDKOU výměnou názorů. Jižní Afrika se ještě stále řídí Irskou verzí standardu plemene Glen of Imaal, jelikož je Irsko zemí původu.

Na Novém Zélandu je používán pozměněný „starý“ anglický standard z roku 1948. Když anglický Kennel Club „normalizoval“ své standardy, Nový Zéland byl na změnu připraven v závislosti na rozhodnutí jednotlivých klubů. SBT kluby se rozhodly zůstat u „starého“ standardu, do kterého však zahrnuly i odstavec o pohybu ze standardu „nového“.

Na Novém Zélandu jsou zhruba dvě stejně velké skupiny plemen. Ty, které používají „nové“ verze starých anglických standardů a ty, které zůstaly u jejich původního znění (tj. znění platné ve Velké Británii před normalizací). Některá jiná plemena od té doby znovu přijala odlišné standardy, ale obecně mají Novozélandané tendenci upřednostňovat britské standardy před americkými (nebo FCI).

Původním východiskem pro výběr standardu na Novém Zélandu byla země původu, ale nyní se zdá, že v jednotlivých klubech záleží především na tom, která „partička“ má kde hlavní slovo.

Spojené státy americké si standard SBT nepatrně změnilo po svém. Pravděpodobně proto, že USA nemá politiku přijímání standardu země původu – na rozdíl od většiny Kennel Clubů světa.

Kdo ví, zda je tato různorodost ve standardech dobrá či špatná!

Obávám se, že mám špatné zprávy, ale bohužel je ANGLICKÝ standard vytištěný v knize od Pounda a Ranta ŠPATNÝ. Výtisk této knihy mám a osobně jsem se s touto verzí standardu nikdy nesetkala a netuším, odkud přichází! Možná tiskárnoví skřítci? Kdo ví! Jen pro ukázkou, jak důležité je ověřit, zda tisknu správné informace – a jak důležitá je exaktnost!

Výtisky nejnovějších a správných anglických Standardů (1987) naleznete například v následujících publikacích:

- The Kennel Club's Illustrated Breed Standards
- John F Gordon's The Staffordshire Bull Terrier (edice 1989)
- Dieter Fleig's Staffordshire Bull Terrier
- Danny Gilmour's The Complete Staffordshire Bull Terrier
- Anna Katherine Nicholas' The Staffordshire Terriers (i když ji nazývá verzí "1949"!)
- North West Staffordshire Bull Terrier Club 1946 - 1996 Golden Jubilee Book
- The Ring Volumes 12, 13, 14, 15, 16 & 17

Jubilejní kniha klubu The North West SBTC je velmi užitečná, když se snažíte porozumět historii našeho plemene. Jsou tam strany dotisknuté korespondence mezi kluby a jednotlivci z dob, kdy byly standardy v letech 1948 a 1987 změněny. Taková korespondence je životně důležitá pro interpretaci Standardu – obzvláště když mnoho dopisů obsahuje i grafické popisy, které vysvětlují daleko více než samotný Standard SBT.

Historie Standardu plemene (co se týče Anglie a zemí, které používají anglický Standard):

První Standard byl vypracován s uznáním plemene anglickým Kennel Clubem v roce 1935, druhý Standard vstoupil v platnost v roce 1948 a třetí v roce 1987.

Zde je co nejjasnější srovnání, které jen umím vytvořit:

- Černě = 1935
- Modře = 1948
- Červeně = 1987

Projdeme to od odstavce k odstavci. Samozřejmě, že by každý odstavec mohl být diskutován ad infinitum, ale snažila jsem se vypíchnout jen ty nejvýznamnější fakta, která čtenáři pomohou.

CELKOVÝ VZHLED

1935

Následuje popis Stafordšířského bulteriéra, který byl v této podobě přijat Kluby na Valné hromadě, konané 15. června 1935 v hotelu Cross Guns, Cradley Heat, Staffordshire. Tento popis je především zpřísněním Standardu, stanoveného klubem Staffordshire Bull Terrier Club. Předpokládá se, že tento popis, který byl vypracován a schválen mnoha předními majiteli, kteří po celou dobu svého života chovají Stafordšířské bulteriéry, bude materiální podporou pro prvomajitele a začínající chovatele.

Celkový vzhled: Stafordšířský bulteriér je hladkosrstý pes, vysoký přibližně 38,1–45,72 cm u ramene. Měl by vytvářet dojem, že je na svou velikost velmi silný a měl by být, i přes svou výraznou muskulaturu, aktivní a pohyblivý.

1948

Charakteristické rysy: Moderní pes čerpá svou bezmeznou odvahu, vysokou inteligenci a houževnatost z historické podstaty plemene SBT. Zároveň je velmi laskavý ke svým přátelům, a zejména k dětem. Tyto vlastnosti z něho dělají, společně s naprostou spolehlivostí a klidem mimo akci, především všestranného psa.

Celkový vzhled: Stafordšířský bulteriér je hladkosrstý pes. Měl by být na svou velikost velmi silný a i přes svou výraznou muskulaturu aktivní a pohyblivý.

1987

Celkový vzhled: Hladkosrstý, dobře vyvážený a na svou velikost velmi silný pes. Svalnatý, aktivní a pohyblivý.

Charakteristické rysy: Je známý svou bezmeznou odvahou a houževnatostí. Vysoce inteligentní a velmi laskavý zejména k dětem.

Chování / povaha: Statečný, nebojácný a naprosto spolehlivý pes.

POZNÁMKY

- 1) V původním standardu z roku 1935 byly výšky zahrnuty do odstavce „Celkový vzhled“, a ne do samostatného odstavce.
- 2) V původním standardu nebyla zmínka o povaze Stafordšírského bulteriéra. Slova „statečný“, „nebojácný“ a „naprosto spolehlivý“ se objevila až v nedávné verzi Standardu z roku 1987.
- 3) Slova „aktivní“, „pohyblivý“, „na svou velikost velmi silný“, „svalnatý“ a „hladkosrstý“ se nikdy nezměnila.
- 4) Slovo „vyvážený“ se objevilo až v roce 1987.

HLAVA

1935

Hlava. Krátká, celkově hluboká, široká lebka, velmi vyvinuté lícní svaly, stop výrazný, morda krátká, „mouth level“ (pozn. překl.: viz odstavec nazvaný „Tlma“; termín je popsán následovně: řezáky spodní čelisti by měly těsně přiléhat za řezáky v horní čelisti a pysky by měly být přilehlé a čisté)

Nos. Černý.

1948

Hlava: Krátká, celkově hluboká, široká lebka, velmi vyvinuté lícní svaly, stop výrazný, morda krátká, nos černý.

1987

Hlava a lebka: Krátká, celkově hluboká hlava s širokou lebkou. Velmi vyvinuté lícní svaly. Stop výrazný, morda krátká, nos černý.

POZNÁMKY

- 1) Nos měl svůj vlastní odstavec pouze ve Standardu z roku 1935.
  - 2) Standard z roku 1935 neobsahoval žádný odstavec o Tlamě. Jediná zmínka o ní byla v odstavci Hlava, kde je uveden termín „mouth level“.
  - 3) Slovo „lebka“ bylo do názvu odstavce zahrnuto v roce 1987.
  - 4) V podstatě zůstal popis hlavy nezměnen.
-

oči

1935

Oko. Tmavé.

1948

Oči: Přednost mají tmavé oči, jejich zbarvení se však může vztahovat k barvě srsti. Kulaté a středně velké. Posazené tak, aby hleděly přímo vpřed.

1987

Oči: Přednost mají tmavé oči, jejich zbarvení se však může vztahovat k barvě srsti. Kulaté a středně velké. Posazené tak, aby hleděly přímo vpřed. Okraje víček tmavé.

POZNÁMKY

- 1) V roce 1935 byly oči popsány jednoduše jako „tmavé“. Stejná definice se zopakovala i ve Standardu z roku 1948 s volnějším výkladem, povolujícím o něco světlejší oko ve vztahu k barvě srsti.
  - 2) Tvar, velikost a umístění očí bylo do Standardu zahrnuto v roce 1948.
  - 3) Tmavé okraje víček byly do Standardu zahrnuty v roce 1987.
-

UŠI

1935

Uši. Růžovité, polovztyčené a vztyčené, tyto tři musí být upřednostňovány před klopeným, které musí být penalizováno.

1948

Uši: Růžovité nebo polovztyčené a ne velké. Klopené nebo vztyčené ucho musí být penalizováno.

1987

Uši: Růžovité nebo polovztyčené, ani velké, ani těžké. Klopené nebo vztyčené ucho je nanejvýš nežádoucí.

POZNÁMKY

- 1) V roce 1935 bylo penalizováno pouze klopené ucho. Ve verzi z roku 1948 bylo penalizováno klopené i vztyčené ucho. Od roku 1987 byly obě varianty „nanejvýš nežádoucí“ – jinými slovy se na ně hledělo stejně negativně jako dnes na black and tan a játrovou barvu.
- 2) Velikost byla zmíněna v roce 1948.
- 3) Tloušťka kůže byla zmíněna jen v roce 1987 použitím termínu „těžké“.

TLAMA

1935

Bez zmínky.

1948

Tlama: „Mouth should be level“, což znamená, že řezáky spodní čelisti by měly těsně přiléhat za řezáky v horní čelisti a pysky by měly být přilehlé a čisté. Výrazný předkus a podkus musí být zásadně penalizován.

1987

Pysky / čelisti / zuby: Pysky přilehlé a čisté. Čelisti silné. Zuby velké, s dokonalým pravidelným a úplným nůžkovým skusem, to znamená, že horní zuby těsně překrývají spodní zuby a jsou kolmo vsazené do čelistí.

POZNÁMKY

- 1) Originální Standard neobsahoval samostatný odstavec o tlamě – odkazoval se však na „mouth level“ (pozn. překl.: tento výraz je kombinací výrazu pro pysky, čelisti a zuby)
- 2) V roce 1948 Standard klešťový skus popsal jako dnešní NŮŽKOVÝ SKUS. (pozn. překl.: jedná se právě o část termínu, uvedeného jako „mouth level“; z toho dovozujeme, že oba typy skusu byly v té době akceptovatelné)
- 3) V roce 1987 se název části výše uvedeného termínu „mouth level“ (pozn. překl.: „level bite“, tedy klešťový skus) změnil na „nůžkový skus“, popis tohoto termínu zůstal nezměněn. Věta o penalizaci výrazného předkusu a podkusu byla v tomto roce zcela vypuštěna. Ve Standardu z roku 1987 v tomto odstavci tedy není přímo uvedena penalizace za špatný skus (pozn. překl.: ta je obecně uvedena v odstavci „Vady“).

KRK

1935

Krk. Měl by být svalnatý a poměrně krátký.

1948

Krk: Svalnatý, poměrně krátký, s jasnými obrysy a směrem k ramenům se rozšiřující.

1987

Krk: Svalnatý, poměrně krátký, s jasnými obrysy, směrem k ramenům se rozšiřující.

POZNÁMKY

- 1) Prakticky nezměněn až na část “s jasnými obrysy a směrem k ramenům se rozšiřující“, která byla přidána v roce 1948.

TĚLO

1935

Tělo. Krátký hřbet – hluboký hrudník, úzká bedra. Hrudní končetiny postavené poměrně daleko od sebe, aby umožnily vývoj hrudníku.

1948

Tělo: Tělo by mělo mít krátká bedra s rovnou hřbetní linií, širokou přední frontu s hlubokým hrudníkem a správně klenutá žebra, mělo by být poměrně úzké v bedrech.

1987

Tělo: Bedra krátká, hřbetní linie rovná. Široká přední fronta, hluboký hrudník, správně klenutá žebra. Tělo je svalnaté, s jasnými obrysy.

POZNÁMKY

- 1) Jediné, co zbylo z původního Standardu je „hluboký hrudník“.
- 2) Termín „Úzká bedra“ byl ze Standardu vypuštěn v roce 1987.
- 3) Termín „Krátký hřbet“ se objevil pouze v roce 1935.
- 4) Termín „Bedra krátká“ se objevil v roce 1948. Rád bych upozornila na fakt, že „krátký hřbet“ a „krátká bedra“ jsou dvě naprosto odlišné věci.
- 5) Termín „Hřbetní linie rovná“ se objevil až v roce 1948.
- 6) Věta „Hrudní končetiny poměrně široko od sebe, aby umožnily vývoj hrudníku.“ se nacházela pouze v původním Standardu. Ve Standardu z roku 1948 se opět objevila v odstavci o Hrudních končetinách. V odstavci o Tělu byla v roce 1948 nahrazena „širokou přední frontou“.
- 7) Popis žeber se objevil pouze v roce 1948.
- 8) Popis těla jako celku: „svalnaté s jasnými obrysy“ se objevil pouze v roce 1987.

HRUDNÍ KONČETINY

1935

Hrudní končetiny. Rovné, se silnými polštářky, mírně ven vytočené, s nadprstím, které není ochablé.

1948

Hrudní končetiny: Nohy rovné, s dobře vyvinutými kostmi, postavené poměrně daleko od sebe, bez volnosti v ramenech. Z nadprstí, které není ochablé, vybíhají mírně ven vytočené tlapy.

1987

Hrudní končetiny: Nohy rovné, s dobře vyvinutými kostmi, postavené poměrně daleko od sebe; z nadprstí, které není ochablé, vybíhají mírně ven vytočené tlapy. Ramena jsou uložena patřičně vzad, lokty nejsou volné.

POZNÁMKY

- 1) Zde ve Standardu z roku 1948 vidíme část „postavené poměrně daleko od sebe“, která byla přemístěna z odstavce o Tělu.
- 2) Část „s dobře vyvinutými kostmi“ se poprvé objevila v roce 1948. Zvláštní poznámka: použitý výraz je „se správně vyvinutými kostmi“ – ne „s dobře vyvinutými“ ani „se silně vyvinutými kostmi“ ani „s robustními kostmi“. (pozn. překl.: v oficiálním překladu Standardu z roku 1987 došlo k diskutabilnímu přeložení výrazu „well boned“, přestože v českých ekvivalentech „dobře“ a „správně“ nevidím zásadní rozdíl)
- 3) Ramena byla poprvé zmíněna v roce 1948 v části „bez volnosti v ramenech“.
- 4) Ramena byla předefinována v roce 1987 větou: „ramena jsou uložena patřičně vzad“ – výraz „volný“ byl spojen s jinou částí anatomie psa větou „lokty nejsou volné“.
- 5) Výraz „se silnými polštářky“ byl zde zmíněn pouze v roce 1935 kvůli tomu, že Tlapy neměly svůj vlastní odstavec.
- 6) Část „nohy rovné“, „mírně vytočené“ a „nadprstí, které není ochablé“ jsou 3 fráze, které jsou konzistentní u všech tří Standardů.

PÁNEVNÍ KONČETINY

1935

Pánevní končetiny. Pánevní končetiny dobře osvalené, hlezna nízko poležená jako u teriéra.

1948

Pánevní končetiny: Pánevní končetiny by měly být dobře osvalené, hlezna nízko položená, kolenní klouby správně zaúhlené. Nohy by měly být při pohledu zezadu souběžné.

1987

Pánevní končetiny: Dobře osvalené. Hlezna nízko položená, kolenní klouby správně zaúhlené. Nohy jsou při pohledu zezadu souběžné.

POZNÁMKY

- 1) Zaúhlení kolenních kloubů nebylo ve Standardu z roku 1935 zmíněno, jelikož se odstavec nazýval „Hind Legs“. (pozn. překl.: rozdíl mezi anglickými výrazy Hind Legs a Hindquarters není dnes podle renomovaných anglických chovatelů nijak zásadní)
- 2) Zde vidíme termín „soubežné“, který byl poprvé představen ve Standardu z roku 1948.
- 3) Oba Standardy (1948 a 1987) jsou v tomto odstavci jinak prakticky identické.

SRST

1935

Srst. Krátká, hladká a hustá (přilehlá ke kůži).

1948

Srst: Hladká, krátká a hustá (přilehlá ke kůži).

1987

Srst: Hladká, krátká a hustá.

POZNÁMKY

- 1) Identické kromě slovního spojení „přilehlá ke kůži“, které vypadlo v roce 1987. (pozn. překl.: šlo o změnu anglické terminologie z „close to skin“ na „close“)

BARVA

1935

Barva. Může být jakéhokoliv odstínu žíhané – Černá – Bílá – Plavá nebo Červená nebo kterákoliv z těchto barev s bílou. Černá s pálením nebo játrová barva se nesmí podporovat.

1948

Barva: Červená, plavá, bílá, černá nebo modrá, nebo kterákoli z těchto barev s bílou. Žíhaná všech odstínů nebo žíhaná s bílou. Černá s pálením nebo játrová barva se nesmí podporovat.

1987

Barva: Červená, plavá, bílá, černá nebo modrá, nebo kterákoli z těchto barev s bílou. Žíhaná všech odstínů nebo žíhaná s bílou. Černá s pálením nebo játrová barva je vysoce nežádoucí.

POZNÁMKY

- 1) Modrá barva nebyla součástí původního Standardu. Vsadím krk na to, že by první chovatelé našeho plemene „modrou“ barvu považovali za dnešní „játrovou“.
- 2) Část „Se nesmí podporovat“ byla v roce 1987 změněna na „vysoce nežádoucí“.

TLAPY

1935

Bez zmínky.

1948

Tlapy: Tlapy by měly mít silné polštářky, měly by být silné a středně velké.

1987

Tlapy: Se silnými polštářky, silné a středně velké. Drápy jsou u jednobarevných jedinců černé.

POZNÁMKY

- 1) Tlapy neměly v roce 1935 svůj odstavec, ale byly zmíněny v odstavci „Hrudní končetiny“ (viz výše)
  - 2) Ve Standardu z roku 1948 je popis tlap rozšířen o „silné a středně velké“
  - 3) Standard z roku 1987 vyžaduje drápy u jednobarevných jedinců černé – to je velmi pochybný termín! Položme si otázku, je bílá vůbec barvou? Je žíhaná plnou barvou nebo pouze znakem?
-

OCAS

1935

Ocas. Ocas by měl být středně dlouhý, ke špičce se zužující a nesený poměrně nízko. Neměl by být příliš zatočený – lze jej připodobnit k ramenu starých pump.

1948

Ocas: Ocas by měl být středně dlouhý, nízko nasazený, ke špičce se zužující a nesený poměrně nízko. Neměl by být příliš zatočený – lze jej připodobnit k ramenu starých pump.

1987

Ocas: Středně dlouhý, nízko nasazený ocas se ke špičce zužuje a je nesený poměrně nízko. Neměl by být příliš zatočený – lze jej připodobnit k ramenu starých pump.

POZNÁMKY

- 1) Kromě přidání části „nízko nasazený“ v roce 1948 zůstává tento odstavec prakticky nezměněn – díky bohu!

CHŮZE/POHYB

1935

Bez zmínky.

1948

Bez zmínky.

1987

Chůze / pohyb: Volný, vydatný a čilý pohyb s racionálním využíváním energie. Končetiny se při pohledu zepředu i zezadu pohybují souběžně. Z pánevních končetin vychází zjevný posun.

POZNÁMKY

- 1) Tento odstavec neexistoval až do roku 1987!

HMOTNOST

1935

Hmotnost. Psi 12,7 – 17,24 kg. Feny o 1,81 méně.

1948

Hmotnost a velikost: Hmotnost: 12,7 – 17,24 kg. Feny 10,89 – 15,42 kg. Výška (u ramene): 35,56 – 40,64 cm, přičemž se výška vztahuje ke hmotnosti.

1987

Hmotnost: psi 12,71 – 17,25 kg; feny 10,89 – 15,43 kg

Velikost: Požadovaná kohoutková výška činí 35,56 – 40,64 cm.

POZNÁMKY

- 1) V roce 1935 byla výška včleněna do odstavce o celkovém vzhledu: „vysoký přibližně 38,1 – 45,72 cm u ramene“.
- 2) Ačkoliv se hmotnost nikdy nezměnila, výška byla v roce 1948 změněna na 35,56 – 40,64 cm.
- 3) Oba Standardy (1935 a 1948) popisovaly velikost měřenou „u ramene“ – nikde ale NENÍ uvedeno, kde u ramene, by měla být měřena.
- 4) Standard z roku 1987 samozřejmě uvádí výšku měřenou v kohoutku, což je mnohem přesnější bod.
- 5) V roce 1987 byl do Standardu před slovo „výška“ přidán termín „požadovaná“
- 6) V roce 1948 byla do Standardu zahrnuta klauzule „přičemž se výška vztahuje ke hmotnosti“.

VADY

1935

Vady. Musí být penalizovány, nos masové barvy (růžový), světlé nebo růžové oči (pozn. překl.: autoři mají pravděpodobně na mysli růžové okraje víček), dlouhý nebo špatně zatočený ocas, výrazný předkus nebo podkus.

Bodování:

Celkový vzhled psa a stav srsti - 15 bodů

Hlava - 30 bodů

Krk - 10 bodů

Tělo - 25 bodů

Končetiny a tlapy - 5 bodů

Celkem = 100 bodů

1948

Vady: Musí být penalizovány úměrně k závažnosti odchylky; - světlé oči nebo růžové okraje víček. Ocas příliš dlouhý nebo špatně zatočený. Nesoulad limitu hmotnosti nebo výšky. Klopené nebo vztyčené uši. Podkus nebo předkus. Následující vady by měly psovi znemožnit vyhrát jakoukoliv cenu:

- Nos masové barvy (růžový)
- Výrazný podkus nebo předkus. Výrazný předkus: kde spodní čelist vyčnívá do takové míry, že se řezáky spodní čelisti nedotýkají řezáků horní čelisti. Výrazný podkus: Kde horní čelist vyčnívá do takové míry, že se řezáky horní čelisti nedotýkají řezáků spodní čelisti.

1987

Vady: Každou odchylku od výše uvedených požadavků je třeba považovat za vadu a míra závažnosti, s jakou by se mělo na tuto vadu pohlížet, by měla být přímo úměrná stupni odchylky.

pozn.: Psi by měli vykazovat dvě zřetelně normální varlata, plně sestouplá v šourku.

POZNÁMKY

- 1) Bodování existovalo pouze ve Standardu z roku 1935.
- 2) Původně byly pouze následující vady: „nos masové barvy (růžový), světlé nebo růžové oči, dlouhý nebo špatně zatočený ocas, výrazný předkus nebo podkus“, označeny jako „musí být penalizováno“
- 3) V roce 1948 bylo k penalizaci přidáno: „nesoulad limitu hmotnosti nebo výšky, klopené nebo vztyčené uši.“ Vada „nos masové barvy“ byla nyní závažnější.
- 4) V roce 1948 byla do Standardu zahrnuta klauzule: „úměrně k závažnosti odchylky“

- 5) Věta: „Následující vady by měly psovi znemožnit vyhrát jakoukoliv cenu“ byla do Standardu přidána v roce 1948, čímž se „růžový nos“ a „výrazný předkus nebo podkus“ stal diskvalifikující vadou.
- 6) Klauzule byla kompletně změněna v roce 1987 a nestanovila žádné přesné body k penalizaci nebo diskvalifikaci.
- 7) Jak bylo ve standardech všech plemen anglického Kennel Clubu obvyklé, do Standardu byla zahrnuta poznámka o mužské celistvosti samce (pozn. překl.: myšlena tím je poznámka o varlatech, plně sestouplých v šourku; poznámka se váže ke standardu z roku 1987).

A to je, přátelé, věřte nebo ne, krátký popis toho, co se se Standardem našeho plemene stalo od roku 1935!

Volně přeložili Dominik a Roman Zálišovi (Domidar Dogs Kennel), červen 2019.

